

چپر وکی ژيانم

نهو گاتهی خوشهويستیکی خوت لیت ده بیته درندهیه کی برسی

ی. خه مبار

رؤښی که بریاربوو نه وان بگهن، چهندين ناشناو برادر له گهل مندا هاتبوونه فرگه و چاوه پوانی گهیشتنی نه وانمان ده کرد. قاچاغچی گوتبووی: (نه وان دوتوانن له کونترول درباز بنو بیته دهری، که ویستیان نه وکاته با چنه پولیسو خویان بناسینن). نه و روزه مرؤفیکسی دیکه بووم، شادان و لیو به خنده بووم. له خوشیانا زور نه مابوو بال بگرم. زرده خنه له دل و دهر و نهمه وه چرؤیان کردبوو. دامناوو پردهی شرمی روزه لاتی توپ هلهیده و به برچاوی براو برادره کانه وه هاوسه رکه کم له باوه ش بگرم و ماجی بگم. له سره تابلیوی فرگه که وه بینیمان نه و فرؤکی حزو ناواکه کانی منی هله لگرتووه، نیشته وه. دل م داخوریما. من له به لینی کابرای قاچاغچی دلنیا بووم، به لام دیسانه وه ترسام بگریزن و به همان فرؤکه په وانه بگریزنه وه. زیاتر له ۲۰ ده قیقه له نیو ترسو گوماندا خوشی و نازاره کانه سه مایان ده کردو دهسته و به خه یه کتر ده بوونه وه. هه مومان له بهر دهرگی هولی پیشوازی راهه ستابوون، من گولیکسی سووری گوره م به دهسته وه گرتو تا پیشکش به هاوسه رکه می بگم. له و کاته دا براکه م و مندا له کان دهر که وتن. هینده ی نه مابوو پر به گه رووم هاوار بگم و مزدهی خوشی به دل په پاک و ویزدانه لاسووده کان بدم. هیشتا نه وان له هوله که لادوبوو نه بوون و هیلای سووریا له به ردم دامناوو که هاوسه رکه شم له دای نه وانه وه به دیار که وت. شویوهی هاوسه رکه کم رایچه له کاندو تیکچووم. نه مده زانی باوه پر به چاوه کانی خوم بهینم یان!!، دهستم ساردبوو، گوله سووره که له دهستم به ریووه. نه متوانی گولی سووری خوشه ویستی و پاکی پی بدم. له به برچاوی برادره کانه وه خوم نه شکانده وه، مندا له کان له باوه شگرتن و ماجم کردن. له نیو هه زاران پرسیاره وه ته و قه م له گهل براو هاوسه رکه مده کرد. نه مده توانی به به برچاوی براو برادره کانه وه پرسیاریکی قورس له هاوسه رکه کم بگم. برادره ریک نیمه ی برده ریستورانتیک و میوانداری کردین. من هیچم بق نه ده خورا. نه وان و ایانده زانی له خوشایانا دل گه گراوه و خاردنم بق ناخوری. چرکه و خوله ک و ساعات دریز ده بوونه وه، نه ده ریوشتن. من په لم بوو ته نیا چنه خوله کیک دوو به دوو له گهل هاوسه رکه کم دابنیشم و پرسیاره قورسه که ی لی بگم. برادره ران نیمه یان گه یانده وه مائی. نه وان ریوشتن. براکه م به مبه بستی خوشووشتن چوه گه رماو. من دهستی هاوسه رکه کم راکیشاو برده زوری نووستن. نه و ایانده زانی ده موی ناره زوی سیکسیم دابمرکیمه وه. به نه رمه شه رمیکه وه گوتی: (سی سال زیاتره دهست نویرت نه شکاندووه و خوت راگرتووه، ناتوانی چنه دهستی تر کونترولی خوت بکه ی! !). من له نیو نیش و نازاری پرسیاریکی قورسا گینگلم ده، نه مهیشتن قسه کانی خوی دریزتر بکاته وه پرسیم: (نه مه چییه؟!، زگت هه یه؟! باردار ی؟!، نه م زگت

کدرده وه. هه رچه نده نیمه له سه ره تاوه له سر نه وه ریکه و تیبوون هه ر کاتی من مافی مانه وه و هر بگرم نه وان به فرمی ببه مه لای خوم، به لام ته نیایی نه و بریاری پیته لوه شاندمه وه. بق هینانی نه وان دهستم به کار کرد. سه رتا نه و نیازم بق خیزانه که م و براکه م درکاند. دواتر به دای دوزینه وهی قاچاغچیدا گه رام. به هر شپوهیه ک بسو ریگه ی گه یانندی نه وانم له نیسته نبوله وه بق نه مستردام مسؤگه ر کرد. نیتر نه وان به بی گرفت ده یان توانی به ریگه ی ناسمانی بگه نه جی و دهرده سه ری و نازاره کانی ریگه ی یونان نه بیزن. هینانی دوو که سی گه ووه دوو مندا له ریگه ی فرؤکه وه پاره ی زوری تیده چی، به لام من باکم بو پاره یه نه بوو، له دلی خومه وه ده مگوت: (نه گه ر براکه شم بگانه نیتره نیدی هه ر دوو کمان له ریستورانه دا شه وو روزه کار ده که بنو به ماوه یه کی که م قهرزه کان ده دینه وه). ته و او بوونی کاره که یان و گه یشتنیا چنه د مانگیکی ده خایاند. له و ماوه یه دا له نیو هه زاران لیکدانه وه دا ده زیام، شاپری شادی له دهر و ونمدا په ییادانه بوون، دهرده بسوون و ئوخزنیان به گیانم ده به خوشی. شه وانه به هاتنی نه وانه وه خه ونم ده بیینی، به دیداریان شاد ده بوومه وه. له دل وه شاگه شکه ده بووم و مندا له کانم له باوه ش ده گرتن و تیرتیر ماجم ده کردن. باوه شی سووزو خوشه ویستی و هه فاداری و پاکیم بق هاوسه رکه کم ده گرتوه. بقنم پیوه ده کردو ده حه سه مامه وه، له میشکه وه ده یواندم و خه مه کانی له کول ده کردمه وه. زوری پیوانی روزه لاتی که ده گه نه نه وروپا به دای کچانی قز زرد ده گه پین و هه وه سی نیترینه یی خویان داده مرکین و بیر له رنه کانیا ن نا که نه وه، به لام من زور به ریگی کونترولی خوم کردبوو، له دل و ویزدانه وه ده مگوت: (ژنیکی له تورکیا وه به دیار مندا له کانی منه وه دابنیشی و چاوه پوانی من بکات، چون ده بی من ناپاکی له گهل بگم و ریگه به خوم بدم له گهل ژنی دیکه دا بخوم). من به و هه سته وه ده زیام خوشه ویستیم بق هاوسه رکه کم گه ورده تر ده بوو. نه و

هه والم نارد. له ماوه ی که متر له دوو هه فته دا برا بچووه که کم گه بیشته نیسته نبول و له شوینی من دهستی به کار کردن کرد. منیش له ریگه ی قاچاغاره خوم گه یانده یونان و له ویشته وه به ره و نیالییا ریویشتم. سه ره نجام له هوله ندا گه رسامه وه. من بق کار کردن هاتبووم، به لام له که مپیکی دورده ده سستدا رایانگرتبووم ریگه ی چونه دهره وه و کار په ییاد کردن ناسان نه بوو. ورده ورده دل ساردو نیگه ران ده بووم. به دیار هاتنه وهی وه لام پیدانی مافی مانه وه دابنیشتبووم ته منی خوم ده خوارده وه، بیرم له هاوسه رو مندا له براو خزمه کانم ده کردوه. هه فتنه ته له قونم بق نیسته نبول ده کرد، قسه م له گهل خیزانه که م و مندا له کانم و برا بچووه که مده ده کرد، مندا له کان زور په روزه و نیگه ران بوون، غه ریبی منیا ن ده کرد. هاوسه رکه کم له ته له قوننه وه دلنه وایی ده کردم و ره و خورگاری پیده به خشیمه وه. هه روه ها مانگی جاریک ته له قونم بق کوردستان ده کردو له گهل دایکم و خوشکم و برا که ی ترما قسه م ده کرد. دواتر له ریگه ی ناسیاویکه وه کاریکم په ییاد کردو خوم له کامپ درباز کرد. روزه به دای یه که وه ده هاتن و ته منی خویان کوه ده کردوه، مانگو سالیان هه لده چنی و منیشیا ن نیگه ران و دلنه نگتر ده کرد. من سی سال به ته نیا له هوله ندا مامه وه. له کار کردن در یغیم نه ده کرد، نه وهی ده سیشتم ده که وت بق خیزان و مندا له کانم ده ناردنه وه. له و ماوه یه دا هه والی مردنی دایکم رایه ژاندم و دلنه نگتری کردم. دایک له ژیا نی هه ر مندا لیکدا کار ریگه ی خوی هه یه و پانتاییه کی گه ورده له خوشه ویستی داگر ده کات. منیش دایکم زور خوشه ویست، هه رگیز بی دلیم نه کردبوو، له به رده میدا راست نه ببوممه وه و قسه ییم نه شکاندبوو. له کانی مالم اوایی په کجاره کیدا له لای نه بووم، بویه مرگی دایکم منی ده نیو دریای خه مده هاویشتم بوو. هه ستم به ته نیایی خوم ده کرد. شه وانه له زوره که مده داده نیشتم و ده گریام. بق نه وهی توژیک له خه مه کانه کم بگه مه وه بیرم له هینانی خیزان و مندا له برا که م

کاتی بریارمدا به ره وه نه ندران برؤم هه موو شتی ناسایی بوو. من هاوسه رکه کم دوو مندا له کم له گهل دایکم دوو برا که م و تاکه خوشکه که مده به یه که وه له یه ک مالدا ده ژیا نی. هه مومان زوری تاییه تی خومان هه بوو. سووز خوشه ویستی نه ندای یه که بنه ماله هه مومانی به یه که وه گریدبوو. نه وئی روزه گرانوی قاتو قری بوو. کیلوی شه کر خوی له (۱۰۰) دینار دابوو. دایکم نه وه که هه ر بارگرانی نه بوو به لگو کاری ده کردو به ناره قه ی نیوچه وانی خویه وه پاره ی په ییاد ده کردو هاوکاری مندا له کانی خوی ده کرد. نه و کاره ی نه و ده یکرد به نیمه نه ده کرد. نیمه نه مانده توانی هاتوچی شاره کانی زیزده سته لاتی رژی بگه ی. دایکم ده چو له ویتوه که ل و پلی پیوستی ده هینا و ده یفرؤشته وه، له و ریگه یه دا قازانجی ده کرد. بق په ییاد کردن ژیا نیکی باشر بیرم له هه ندران کردوه، بق نه و مه به سته خوم گه یانده تورکیا و له شاری نیسته نبول جیگر بووم و کاریکی باشم په ییاد کرد. ماوه یه که به ته نیا بووم، دواتر ناردم خیزان و مندا له کانی شیم هاتن. نیدی ناسووده و بیگرفت ده ژیا نی. ده متوانی مندا له کانی خوم به خوی بگم، جارچاره هاوکاری بوده ناردنه وه. له وانه یه ده گم نه بوون نه وانه ی تونایی پتیا ن له تورکیا وه کار بگه ن و خویان بزین و هاوکاری خزمانیشیا ن بگه ن. من یه کیک بووم له و ده گم نه نانه. دواتر هندی پارم کورده وه که به شی نه وهی ده کرد من به ته نیا پی بگم نه وروپا، بیرم له وه کرده وه نه گه ر بگم نه وروپا له وئی پاره ی زورتر په ییاد ده که م و ده توانم باشر به خیزانه که م و خزمه کانی دیکه م پابگم. خیزانه کم گوتی: (چوونی هه مومان بونه وروپا پاره ی زوری تیده چی، نیمه ش له وکاته دا نیمانه، باشر وایه من بجه وه کوردستان، یان یه کی له برا کانت بیته نیروه کار بکات). بق نه و مه به سته قسه م له گهل خاوه ن کاره که م کرد، نه ویش په زامه ندی خوی دهریری و گوتی نه گه ر برا که ت وکو تو نیشکه رو گویا یه له با بیته و له شوینی تو دا کار بکات. به په له

له وه ته ی تو ریوشتووی به کرده وه من ژنی نه وم. نه ویش ناچاری کردم که ده بی مندا له دروست بگم. نه و پیویا یه نه گه ر لیتره مندا لمان بی نه وه مندا له که مافی مانه وهی پیده در ی، دواتر له سه ر مندا له که دایک و باوکی ده توانن زور به ناسانی مافی مانه وه وهر بگرن. نیستا من به که لکی تو نه مام، من ژنی نه وم). من نه مده زانی چی بگم و چ بریاریک بدم. نه گه ر ده یانگوزم، مندا له کانم بی دایک و باوک ده میننه وه. نه گه ر لییا ن ده بووم و قسه ناکه م، نازاری ویزدان و چه قوی ناپاکی له ته م ده کن. برا که م مری دامابوو، وه لامی پرسیاره کانی منی نه ده دایه وه، له کونتا ییدا ته نیا نه و نه دهی گوت: (دنیا پراوپره له زن، بق خوت ژنیکی دیکه بیته). من ته نیا نه و نه ندم له ده سته هات که هه ر دوو کیان دهریکه م و مندا له کانیش له لای خوم بگریمه وه. نه وان ریویشتن و جاریکی تر نه وانم نه دیته وه. نیستا منی هه ناسه ساردو ناپاکی لیکرا و له ژیز قهرزیک گراندا ده نالیم.

ده روون

چوارم سالی بی حکومتی

نووینی : دنیا

له ه لبرژدن، نه گه ر ده نگی نه هینا و دهرنه چو په کسه ر هه ولی دروست کردنی کونته یه کی نوئ ده دات. چ نه فسیه تیکه لپرسراویک نه گه ر لادرا له شوینه که ی خوی به ناسانی چیی ناهیلی و په نگه سه نگه ریکی نوئ ه لبرژی. چ نه فسیه تیکه نه م کورسی ده سه لاتی گرتووه و به ری نادات، گویا ه من له فلان بنه ماله یان فلان حزم. نایا نه م خزمه تکردنه یان چه وسانه وه؟ نه وهی نه یه ویت خزمه تی گه ل و نیشتمانه که ی بکات نه بی وه کو (خالید) بی یان وه کو کاربه ده ستانی نه م زه مانه. له راستیدا نه مه ی که نیمه ملمان پیوه ناوه و لی ناگه پیننه وه پشت به ستنه به ده سه لاتی هندی وورده دیکتاتور هیزی دهره کی، بی نه نجام، چونکه حکومت و ده سه لاتی نه گه ر رای زورینه ی گه ل و تویرزه کانی کومه لی فراهوش کردو پشتی پی نه به سته حه تمه ن خه لگی وه کو (جه عفری) و نمونه کانی شوینی خالید داگر ده کن.

نه گزینه وه له کاتی فتوحاتی نیسلامیدا له هر شه ریکا (خالیدی کوری ولید) به شداری تیا بکرده یه نیسلامه کان نه یان ووت مه ترسن هه لمت به رن خالیدمان له گهل دایه، نه مه وای کردبوو خه ریک بوو (ته وه کل) یان به خوا لاوازی و پشتیان به خالید قایم بیته. کاتی خلیفه له م حاله تیگه یشت، نامه یه کی نارد بق خالید، تیا ییدا نووسی بووی که تو به گه یشتنی نه م نامه یه واز له فرمانده یی دینیت و فلان که س فرمانده یی له شکر ی نه بی. ووتیا ن نه مه بوچی (نه مبرلمونمن) ووتی نه م وه زعه و ابوات و روزه نه و پیاوه بکوژری موسلمانان پشتیان ده شکی، بویه له نیستاهه رابین باشره. هه رچی خالیدیش بسو نامه که ی نایه سه رچاوی ووتی من بق نیسلام کار ده که م فرمانده یم یان سه رباز. به راورد کردنی نه و حاله ته له گهل کاربه ده ست و به پیوه به رانی وولات له م زه مان و زروفه دا هه لویتسته یه که له دل و دهروونی مرؤفه کان دروست ده کات، ده لین جارن خوینده وار که م بوو، ته کنولوجیا پیش که وتوو نه بوو، نامیره کانی شه رکردن سه ره تایی بوو، حزب به مانای حزبی سیاسی نه بوو، هند، که واته به پیوه ری نیستا نه وان دواکه ووتو بوونه، به بی نه وهی حساب بونه و هه موو په یوه دنییه باشو دل سووزی و له خو بووردنانه یان بگریته. باشه خو نیستا زه مانی (عه و له مه) و پیش که وتنه بوچی نه گه ر یه کیک له ناردارترین حزب و ریخراوی نیسلامی و عه لمایش بیته